

Važno - novo - vsak potrebuje!**Koliko sme odvetnik računati?**

Nov pravilnik, ki je te dni izšel v »Uradnem listu«, dobite v posebni ročni izdaji koncem tega tedna v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Knjiga stane Din 5.—, za naročnike »Slovenskega gospodarja« samo Din 2.50. Kdor naroči po pošti, naj priloži še znamko za poštnino 50 par, skupno Din 3.—.

Tiskarna sv. Cirila Maribor, Ptuj.

JNSarski poslanci imajo svojevrstne pojme o delovanju v narodni skupščini. Njih geslo je: ali obstrukcija ali abstinenca (odsotnost). Resničen ljudski poslanec, svobodno izvoljen iz ljudstva in delujoč za ljudstvo, pa ima drugo geslo, in to se glasi: Delo za ljudsko blaginjo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrijski kanceler dr. Schuschnigg je obiskal zadnjo nedeljo iz Celovca Bistrice v Rožu in Borovlje. Heimwehrovec, za katerimi stoji koroška deželna vlada, so ti-

ščali v ospredje samo nemčurje, ki bi naj bili pred kancelerjem predstavniki slovenske manjšine. Znano pa je tudi, da je dr. Schuschnigg v Bistrici sprejel slovenskega poslanca Mikla, slovenske duhovnike in slovenske voditelje ter je poslušal njih težnje in prošnje.

Nov zunanji minister na Čehoslovaškem. Za novega zunanjega zunanjega ministra na Čehoslovaškem je imenovan dr. Kamil Krofta. Novi minister je rojen leta 1876 v Plznu na Češkem in je po poklicu profesor zgodovine. Od leta 1926 je bil pomočnik takratnega zunanjega ministra in sedanjega predsednika republike dr. Beneša.

Pogodba med Francijo in Rusijo je bila 27. februarja v francoskem parlamentu sprejeta s 354 glasovi proti 163. Sarrautova francoska vlada za potrditev omenjene pogodbe v zbornici ni postavila kot vprašanje zaupnice.

Krvavi nemiri na Španskem. Na Španskem se je dogodilo več krvavih spopadov med fašisti in komunisti. Neznane je ustrelil delavskega voditelja Edvarda Lopez.

Vojaški prevrat na Japonskem.

Dne 26. februarja po 5. uri zjutraj bi se bil moral vkrcati en polk 1. divizije za prevoz v Mandžurijo. Polk je bil nastanjen blizu prestolice Tokio. Mesto na ladje so popeljali zarotniški oficirji polk v Tokio, kjer so vprizorili iznenada prevrat, o katerem se na višjih mestih ni nikomur sanjalo. Vojaštvo je z vso naglico zasedlo najvažnejša mesta prestolice in je vdrl v palačo predsedništva vlade. Ubili so vsaka ministrskega predsednika, polkovnika Mazuo, ki je predsedniku zelo podoben, finančnega min. Takahašija, mornariškega ministra admirala Saita in ranjen je bil princ Sajoni, ki v krogih mladih častnikov ni priljubljen. Nevarno ranjen je bil tudi generalni inšpektor vojaškega pouka Vatahana. Vojni minister in minister dvora sta se še skrila pravočasno. Po opravljenem krvavem poslu v predsedstvu vlade so zasedli uporniki palačo notrajnega ministrstva in poslopje policijskega predsedstva. Notrajni minister in policijski predsednik sta bila ranjena. Med upornim vojaštvom, policijo, vladi zvestimi četami, katere je podpirala cesarjeva garda, je prišlo do bojev, ki so trajali v Tokiju celi dan 26. februarja in cenijo število žrtev na obeh straneh na krog 100 mrtvih in ranjenih.

V očigled nasilni smrti dveh ministrov je vlada odstopila in nad Tokijem je bilo razglašeno obsedno stanje. Vstaši so izjavili, da so in ostanejo zvesti cesarju. Vlado so odstranili nasilnim potom, ker finančni minister ni hotel riskirati večjih izdatkov za vojsko in ker je bila zunanja politika vlade preveč popustljiva napram Kitajski in Rusiji, s katero zahtevajo mladi ter nezadovoljni častniki obračun. Glavni cilj vojaškega upora je pač imenovanje res nove ter močne vlade, za katero bi bil strnjen ves japonski narod.

Kakor hitro so zaznali za upor na najvišjih mestih, sta se sestala pod predsedstvom cesarja ali mikada kronski svet in vrhovni vojaški svet.

Uporniki so bili pozvani, da se predajo. Oddelek uporniškega vojaštva, ki je bil zabarikadiran v poslopju policijskega ravnateljstva, se je umaknil v vojašnico. Tam so jih prijeli, razorožili in vrgli v zapore. Ko so zvedeli ostali uporniki, kaj se je zgodilo s tovariši, so preklicali svoj prvotni pristanek na predajo. Voditelji upora so sporočili na odgovorno mesto, da se ne bodo udali, pač pa bodo pozvali vse prebivalstvo, da se jim pridruži.

S takole izjavo se je položaj dokaj zaostрил. Kronski svet in vrhovni vojaški svet sta poklicala v Tokio sosedne garni-

Med. univ. dr. F. KARTIN,
špecialist za zobne in ustne bolezni, ordinira po preselitvi od zdaj naprej: Maribor, Gosposka ulica 32 (Cverlin), vhod Volkmarjeva ulica 1. 269

zije in pred vsem pa zveste mornariške strelce. Mornarica je obkolila vsa poslopja, v katerih so se utrdili puntarji. Važnejša javna poslopja so zasedle vladi zveste čete, okoli cesarske palače so se postavili mornarji. Tekom 28. februarja je dospelo v Tokio 22 posebnih vojaških vlakov in je priplulo več bojnih ladij v tokijsko luko. V Tokio so zaprli vse lokale, ukinili so ves promet in začelo se je streljanje. Kljub oboroženemu in prav resnemu nastopu proti upornikom se je cesar neprestano trudil, da bi se vstaja kolikor toliko mirno poravnala brez velikih žrtev na obeh strani.

Mikado je sporočil vstašem po radijo, da je puntarskim vojakom vse odpusteno, saj so bili zapeljani od oficirjev. Ker niso k redu pozvani poslušniki koj cesarjevega sporočila, so začele vladne čete nastopati proti onemu okraju Tokija, kjer so se držali vstaši. Četam so priskočili na pomoč še letalci in puntarski vojniki so uvideli, da bi bil vsak nadaljni upor zastoj. Predali so se brez odpora eden za drugim. 18 oficirjev-voditeljev vstaje je izvršilo samomor. Upor v Tokiju je bil brez znatnejših zgub in večjega prelivanja krvi udušen 29. februarja.

Kakor poročamo, je ostal admiral Okada, ministrski predsednik, po naključju živ. Podal je ostavko vlade, katere pa cesar ni sprejel in vodi Okada naprej vladne posle. Ni še gotovo, ali bo Okadova vlada samo izpopolnjena, ali bo pa prišlo do novega režima, ki bo bolj naklonjen nacionalnim prenapetostem v armadi.

Sežiganje mrličev. Liberalno-meščansko glasilo »Večernik« (s polnim naslovom »Mariborski Večernik Jutra«) kaže zadnji čas veliko zanimanje za sežiganje mrličev, ki je o njem kot vprašanju nedavno predaval v Studencih predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. »Večernik« se v tej zadevi še ni povzpел do lastne sodbe, marveč kratkomočno ponatiskuje »stvarno« (?) poročilo »Delavske politike« o tem predavanju. Tako stopica liberalci za marksistom v vprašanju, ki mu naše ljudstvo iz dna duše nasprotuje. Da bi delavstvo imelo kakšen gmoten ali pa moralen dobiček od sežiganja mrličev, ne more trditi nobeden duševno normalen človek. Le tisti, komur je sovraštvo do katoliške cerkve in njenih običajev in ustanov popolnoma zatemnilo razum ter vzel mirno razsodnost, more povelječevati sežiganje mrtvih kot nekako gmočno in moralno vrednoto za žive. Ista protivnost proti starodavnim šegam in ustanovam katolicizma prešinja tudi meščanski liberalizem, ki mu katoliški cerkvi sovražno framasonstvo že od nekdaj narekuje na-

čela ter predpisuje načrte. Tako si liberalizem in materialistični socializem složno podajata roke v obrambo ideje sežiga po smrti. Za naše ljudstvo bi ne bila nobena škoda, marveč velik dobiček, ako bi si drug drugemu pripravila in zapalila grmado pred smrtjo.

Boj proti katolicizmu vodi narodno-socialistična Nemčija načrtno in vztrajno. Škofje so ponudili narodno-socialističnim mogotcem roko v spravo ter so šli do skrajnosti v popušcanju. Pa brezuspešno. Pogansko sovraštvo zoper krščanstvo in osebno zoper katolicizem je močnejše in glasnejše ko preudarek razuma. Žrtve tega sovraštva se dnevno množijo. Katoliške mladinske organizacije, ki so jim narodno-socialistični mogotci v konkordatu zajamčili obstoj in razvoj, so zatrte. Lepi domovi teh organizacij so zaprti. Voditelji, zlasti duhovniki so v ječah. Duhovnikom so tudi v cerkvah usta zamašena. Če kateri spregovori mirno, odkrito besedo, ga obdolžijo veleizdaje in sodišča ga kajpada obsodijo. Na stotine in stotine duhovnikov, redovnikov in redovnic trpi v ječah. Mnogo jih je težko obolelo, nekateri umrli. Glasila Hitlerjeve mladine se rogajo škofom in duhovnikom in propovedujejo mladini poganski evangelij. Katoliški tisk pa je ali zart ali v težkih ve-